

Stísněný filozof: svědek varující dav na agoře je název recenze **Petra Fischera** knihy esejů filozofa Václava Bělohradského, kterou vydalo v roce 2007 Sociologické nakladatelství.

Čeští filozofové neradi vstupují do veřejného prostoru. V zemi, jejíž myslitelská tradice se chlubí triumvirátem angažovaných – Komenský, Masaryk, Patočka – je to s podivem. Místo podněcování a ovlivňování veřejné diskuse většina filozofů zůstává za zdmi univerzit.

Je-li agora, veřejné prostranství, prostá filozofů, nabírá jeden takový filozofující zjev, který náhodou či záměrně vpluje do veřejných debat, nepřírozeně nadměrné velikosti a strhává veškerou pozornost na sebe. V českém prostředí tento osud potkal Václava Bělohradského, který po návratu z exilu na začátku devadesátých let místo „mediálního filozofa“ zaplňoval s nadšeným zadostiučiněním a velmi rád.

Časy se mezitím změnilly. Bělohradský už nechodí pravidelně do televize a do rádia a nevyjadřuje se tam k zásadním politickým změnám, jako jsou poplatky u lékaře, americký radar či globální oteplování. Nesporně také proto, že už nepatří k těm, kteří rádi obhajují kapitalistické ctnosti. Mediální filozof, vyplňující veřejné prázdno za všechny ostatní kolegy, stojí spíš na druhé straně – v řadách kritiků pozdního kapitalismu, jenž kromě označení globální nese i přívlastek postdemokratický.

Nejnovější soubor esejů Václava Bělohradského nazvaný *Společnost nevolnosti* nicméně dokazuje, že jedno se přece jen změnilo. Bělohradský je pořád přesvědčen, že filozofovat se má pořád na agoře, ve veřejném prostoru, nikoli pouze v posluchárnách univerzity a doma, i když to nemusí vždy provozovat lidé, kteří na to mají diplom, ale třeba i filmaři, divadelníci, politici, protože podstatné je, že se do pohybu uvádí myšlení, rozhýbávají se stereotypy a vznikají nové výhledy. Filozof to momentálně dělá téměř výhradně v kulturní příloze Práva Salón,

čímž mnoho lidí donutil k tomu, aby si tento deník specifické nedávné historie a současné orientace občas koupili.

Při čtení jednotlivých esejů, které rozkrývají problémy a paradoxy současného myšlení, z něhož zmizely obecně sdílitelné pojmy, přestože empirická zkušenost s dopady globálního kapitalismu se začíná celosvětově nápadně podobat, postupně vystupuje otázka, kde je ona agora, na níž má filozof, intelektuál, osvědčovat svůj etický postoj.

Témata, která Bělohradský probírá, jsou globální – klimatické změny, vliv „hyperburžoazie“, tedy manažerské a vlastnické elity, opětovné dělení světa na „my“ a „oni“, rozpad snu o multikulturalismu, nová tyranie hodnot. Nabízí se tedy, že filozof má pronikat především do globálního veřejného prostoru, nejvíce do „sítě sítí“, což by v případě italského profesora českého původu měla být samozřejmost. Jenže Bělohradského psaní je prodchnuto nutností vracet se domů. Mluvit z pozice české, přesněji středoevropské, kterou jako kulturní místo autor od osmdesátých let, kdy vydal své úvahy o fenoménu Mitteleuropy, dodnes neopustil.

Ve všech textech, které shromáždí ve knize *Společnost nevolnosti*, vychází autor z nutnosti myslet dnešek, jakkoliv zlomený a odstrižený, důsledně dějinně, skrze dvojí směr dějin – minulost a budoucnost. „Chce se dějinný člověk ještě přiznávat k dějinám“, ptá se Patočka v esejí *Je technická civilizace úpadková, a proč?*. Bělohradského psaní stojí a padá s touto větou, která je ovšem svébytně vyložena. Úkolem filozofa, zejména dnes, kdy se na to zapomělo, je neustále připomínat dějinnou podstatu lidského pobývání na světě a hlavně svědčit o ní tím, že se k ní veřejně na agoře – v médiích, v esejích – bude trpělivě, neodbytně, ale často možná i trapně přiznávat. Filozof v tomto pojetí připomíná svědka, který provokuje publikum a znejišťuje soudce, kteří si nadutě myslí, že rozumějí sobě i běhu světa.

Hlavním místem dějinného pohybu, který Bělohradský literárně ztvárňuje,

se stává filozofovo tělo, které nahrazuje tradiční hodnotový a morální systém, ztrácející v pozdní době půdu pod nohama. To je také důvod, proč Bělohradský zanesl do názvu knihy slovo nevolnost.

Veřejný intelektuál svědčí svým tělem, které přenáší duševní neklid a rozčilení do podoby pocitu nevolnosti, zhnusení, silněji řečeno nausey, pocitu na zvracení. Je to přímý odkaz nejen na Sartra, ale i na Freuda, a vlastně i oslabená varianta Sókratova gesta, který šel ještě o krok dál a své tělo jako veřejný svědek rovnou obětoval.

„Není žádný důvod, aby všeho bylo tolik, aby člověk pil minerální vodu, která za ním putuje tisíce kilometrů, aby lyžoval v létě a jedl čínský česnek místo česneku místního, aby vycházelo tisíc knih, které nikdo nečte. Je tato jedna z nich? Společnost nevolnosti“, píše autor v úvodu, aby naznačil, že nevystupuje z pozice vědoucího, ale že svou nevolnost nabízí jako patočkovský otřásající zážitek, který je možné více či méně sdílet, ale nikdy ne úplně odmítnout. Důvod je nasnadě – pocit nevolnosti nemá nic společného s předpojatým ideologickým postojem, přestože sám Bělohradský nemá problém s tím tvrdit, že je pořád liberál.

Literární předvádění vlastní nevolnosti však může vyvolat jistý odpor, ale i to patří ke gestu, které Bělohradský cíleně provádí. Nevolnost způsobuje další nevolnost, podstatné je, že je to nevolnost, v níž se zhmotňují důležité otázky, začátek nového tázání a hledání.

S tím souvisí i něco, co je v autorově psaní přece jen nezvyklé a relativně nové. Jde o lehký apokalyptický tón. Bělohradský není apokalyptik důsledný. Určité apokalyptické zabarvení přijímá jako součást dějinného svědectví, které nabízí, ale i jako jednu z možných cest, jak otvírat oči a uši těm, kteří nevidí a neslyší změny podstaty, jimiž prochází dnešní svět. Ostatně opět to vyrůstá z patočkovské linie myšlení „pozdní doby“. Její temný, válečnický základ nesporně zahrnuje apokalyptické tóny.

Není ale vyloučeno, že vysvětlení je ještě temnější. Václav Bělohradský neskrývá zalíbení v pojmu „samopohyb“, který ve svých esejích zavedl Václav Havel. Konec, zastavení běhu tohoto hnacího motoru západní civilizace (Bělohradský „překládá“ samopohyb jako „růst Růstu“) může znamenat jen dvě věci: katastrofu, nebo nový začátek.

Katastrofa, to je až příliš velká tíha. Václav Havel se s ní vyrovnal bergsonovskou myšlenkou „paměti bytí“, do níž se všichni zapisujeme a necháváme tak stopu v „matérii“, která pozemskou katastrofu zřejmě přežije. Bělohradský se havlovské metafyzice brání, a tak z didaktických důvodů zkouší v esejích možnost katastrofu vystát. Také tento pohyb je svědectvím. O tom, že tak jednoduché to není a nebude. Ostatně rovněž filozofova původní nevolnost získává v celku knihy trochu jiný odstín. Sklíčenost či stísněnost vycházející ze strachu ze smrti – to je popis ještě přesnější.

[Hospodářské noviny, 18. – 20. 1. 2008; Václav Bělohradský: Společnost nevolnosti. Eseje z pozdější doby. Sociologické nakladatelství. Praha 2007]

Brněnské „Silicon Hills“ získávají na věhlasu je název článku **Patricka Diviše**, který informuje o jihomoravském technologickém parku.

Základy pro budoucí úspěch technologického byznysu v Brně byl položen v roce 1995, kdy spatřila světlo světa první budova technologického parku. Spojené peníze soukromých investorů a hlavně lidí z Vysokého učení technického v Brně tak dali vzniknout cílenému propojení vědy, výzkumu a podnikové sféry.

Technologický park, který vyrostl v těsném sousedství vysokoškolských laboratoří, poslucháren a zkušeben, je dnes průmyslovou zónou v pravém smyslu slova. Rozkládá se na více než deseti hektarech, firmy tam zaměstnávají na dva a půl tisíce lidí. Z unikátního spojení vysoké školy a průmyslu těží třeba IBM, Siemens, Honeywell, FEI Company nebo Motorola. Co jméno, to světová špička.

„Možná to bude neskromné, ale v České republice nic podobného

není, a jestli ano, pak je to teprve v zárodcích. A je otázka, jestli bychom podobné místo našli v rámci celé střední Evropy“, chlubí se rektor brněnské techniky Karel Rais. Podle něho přirovnávání Brna k proslulému Křemíkovému údolí v Kalifornii není nijak nadnesené. I když v případě jihomoravské metropole prý spíš jde o „Silicon Hills“ – výrobní a vývojové haly technologického parku se rozkládají v mírně kopcovité severní části Brna.

„Brno tím Silicon Valley rozhodně být chce a v regionálním pojetí jím i je. V mezinárodním srovnání to ale bude horší. Nejsme technologickým tygrem střední Evropy“, mírní Raisův optimismus Petr Ondrášek – manažer brněnských veletrhů Invex a Digitex.

„Brno má ale potenciál daný vysokými školami. A obor informačních technologií si po zakolísání nachází novou rovnovážnou polohu“, připouští Ondrášek.

Podle Ondráška je brněnské Silicon Valley silně především v oblasti softwaru. To, co české vývojáře odlišuje od zahraničních je, že mají nápady. Na poli programového vybavení díky tomu z Brna pochází řada stoupajících hvězd: Y Soft, OptimSys, Quantasoft, Westcom a další.

Mají jedno společné. Pocházejí z brněnského technologického inkubátoru, který stojí jen několik desítek metrů od technologického parku a brněnské techniky. Inkubátor s více než dvěma desítkami začínajících firem spravuje Jihomoravské inovační centrum.

„Brno se na rozdíl od amerického Silicon Valley chce profilovat mnohem širěji. Nejen na informační technologie, ale také na biotechnologie, bioinformatiku a moderní medicínu. Jihomoravská metropole je prostě vnímána jako dobré místo pro založení technologické firmy. Obrací se na nás stále více projektů z celé České republiky“, vysvětluje Jiří Hudeček, ředitel Jihomoravského inovačního centra.

Inkubátor poskytuje začínajícím firmám chráněné prostředí: nabízí jim prostory, zvýhodněné nájmy a kancelářské služby. A hlavně poradenství. Nejenom pokud se týká finančních záležitostí, ale také toho, jak chránit duševní vlastnictví. Zájem firem stále narůstá. Už příští rok proto musí inovační centrum otevřít nové prostory.

Nová budova bude třikrát větší než ta původní a firmy už v ní mají zmluvenou víc než čtvrtinu kapacity.

Více než deset společností už inkubátor opustilo. Za vlajkovou loď šéf inovačního centra Jiří Hudeček označuje společnost Y Soft. Ta působí na poli informačních systémů a systémové integrace. Začínala s třemi zaměstnanci. Teď jich má desetkrát víc a obrát 3,5 milionu EUR ročně. Její zakladatel Václav Muchna je držitelem titulu Nejlepší začínající podnikatel roku 2006.

„Na firmu, která udělá skutečnou díru do světa, sice brněnské Silicon Valley zatím čeká. To prostředí je tady ale takové, že se to může stát dnes, zítra nebo za rok. Spolupráce škol a podniků je tím nejlepším, co se mohlo stát,“ soudí analytik Ondřej Moravanský ze společnosti Cyrrus.

Moravanský však nemá tak úplně pravdu. Pověstnou „díru do světa“ už má na kontě minimálně jedna brněnská firma. Její příběh se stal vzorem pro všechny ostatní. Brněnská společnost Grisoft se se svým antivirovým programem prosadila do celého světa. Svou existenci firma nastartovala už v roce 1991. Sice ne v garáži, jak je s nadsázkou řečeno typické pro americké technologické giganty, ale v pavlačovém domě. Dva muži prostě dostali nápad a vyplnili mezeru na trhu. Dnes firmu vlastní investoři zvučných jmen – Benson Oak, Intel capital a Enterprise Investments. Produkty Grisoftu chrání pět procent počítačů na světě, tedy šedesát milionů stanic. A dnes Grisoft sám nakupuje technologické firmy: na začátku prosince získal americkou společnost Exploit Prevention Labs.

„Brno a Silicon Valley? Ano, trochu nadnesené si to o sobě myslíme a Praha nám to závidí“, říká Jiří Macík, mluvčí Grisoftu. Zároveň ale varuje, že vysoká koncentrace IT firem na jednom místě má i své stinné stránky.

„V poslední době se projevuje nedostatek zaměstnanců, kteří by dokázali doplnit naši rostoucí firmu. Na to si ostatně stěžují nejen společnosti z oboru informačních technologií“, zdůrazňuje Macík. A nejen to může do budoucna brzdit slibný rozvoj brněnských Silicon Hills. Dopravní napojení přes dálnici D1 na Prahu přestávákvůli

svému stáří a opotřebenosti stačit. Stejně jako doprava v samotném centru města, které se pomalu ale jistě stává v době špičky naprosto neprůjezdným.

Také s novými mozky pro výzkum, vývoj a výrobu bude problém – i přesto, že vysoké školy v Brně každoročně chrlí tisíce absolventů. Pokud totiž vše dobře půjde, postarají se brněnské univerzity o projekt, který posune Silicon Hills na úplně jinou úroveň. Čtyři vysoké školy a šest ústavů Akademie věd spojuje síly a s pomocí deseti miliard korun z Evropské unie chtějí vybudovat obří vědecko-výzkumné centrum. Takové, jaké nebude mít ve střední Evropě obdobu.

„Čekáme poměrně značnou injekci z evropských fondů. Za tři miliardy chceme vytvořit ryze technologická vědecká pracoviště. Přímo pod Palackého vrchem v Brně“, dodává rektor Vysokého učení technického Rais. Projekt se rodí v těsném sousedství technologického parku a inkubátoru. Když vyjde, veškeré argumenty zpochybňující přirovnání Brna k Silicon Valley zřejmě padnou definitivně pod stůl.

[Hospodářské noviny; 15. 12. 2007]

-tb-

TISKOVÉ ZPRÁVY
MINISTERSTVA
PRO MÍSTNÍ ROZVOJ

Vyhlášení národních dotačních programů MMR v oblasti bytové politiky pro rok 2008

V lednu 2008 vyhlásilo Ministerstvo pro místní rozvoj pro rok 2008 v oblasti bytové politiky čtyři dotační programy: program Podpora oprav domovních olověných rozvodů, program Výstavba technické infrastruktury, program Výstavba podporovaných bytů a program Podpora regenerace panelových sídlišť. Žádosti o podporu budou přijímány od 18. 2. do 31. 3. 2008.

Podpora oprav domovních olověných rozvodů

Programem Podpora oprav domovních olověných rozvodů stát pokračuje v pomoci financování výměny rozvodů pitné vody ve starší bytové zástavbě.

čuje v pomoci financování výměny rozvodů pitné vody ve starší bytové zástavbě.

Výstavba technické infrastruktury

Program Výstavba technické infrastruktury umožňuje obcím snadněji financovat zainvestování částí vodovodů, kanalizací a komunikací v zónách pro rozvoj nové bytové výstavby.

V letošním roce přichází MMR s výrazným zjednodušením spočívajícím v tom, že obec nemusí svůj vliv na příslušné rozvojové území nutně prokazovat vlastnictvím, ale ke splnění podmínek pro čerpání dotace stačí smlouva, případně věcné břemeno k pozemkům dotčeným výstavbou infrastruktury.

Pro letošní rok je výše podpory stanovena ve výši 50 tis. Kč na jednu bytovou jednotku.

Výstavba podporovaných bytů

Program Výstavba podporovaných bytů je pro letošní rok upraven větší volností ve výběru sociálních skupin, pro které jsou byty určeny.

Dotace zůstává ve výši 550 – 850 tis. Kč na jeden nový byt, celkový limit na stavbu v úrovni 200 000 EUR a úroveň vstupního nájemného maximálně 52,70 Kč za 1 m² měsíčně.

Podpora regenerace panelových sídlišť

Nadále pokračuje finanční účast státu při realizaci městských projektů humanizace panelových sídlištních prostor, kde jsou podmínky dány nařízením vlády č. 494/2000 Sb.

[Tisková zpráva MMR, 25. 1. 2008; dostupné na: <http://www.mmr.cz/vyhlaseni-narodnich-dotačních-programu-mmr-v-oblasti-bytove-politiky-pro-rok-2008>]

Zahájení cyklu vzdělávacích seminářů o evropských fondech

Dne 22. února 2008 byl v Praze slavnostně zahájen celorepublikový cyklus sedmnácti odborných vzdělávacích seminářů pro malé a střední firmy „Evropské fondy AKTUÁLNĚ – pomocná ruka k evropským dotacím pro firmy a živnostníky“, které mají představit podnikatelům veškeré možnosti čerpání z evropských fondů. Cyklus

seminářů pořádají Hospodářská komora ČR a Unie malých a středních podniků.

Za Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, které na cyklu seminářů spolupracuje, vystoupil na zahajovací konferenci náměstek pro evropské záležitosti Daniel Toušek s příspěvkem na téma „Podpora rozvoje podnikání a konkurenceschopnosti českých firem v období 2007–2013“.

„Nejde jen o jednotlivé dotační tituly. Těmito evropskými prostředky chceme především realizovat všechny čtyři cíle, jimiž se Česká republika zavázala EU a kterými jsou posílení infrastruktury, omezení disparit regionů, posílení lidských zdrojů a zvýšení konkurenceschopnosti české ekonomiky. Zrealizováním těchto cílů tedy primárně vytvoříme lepší podmínky i podnikatelskému prostředí u nás,“ uvedl náměstek pro evropské záležitosti Daniel Toušek, který účastníky konference seznámil s novým obdobím čerpání 2007–2013. Zároveň podnikatelům zdůraznil: „Při zpracování projektu je potřeba se zaměřit na to, co chceme těmito projekty vytvořit v rámci našeho podnikatelského záměru a také na možnosti finanční udržitelnosti daného projektu a nezaměřovat se primárně na získávání těchto prostředků z fondů EU.“

V první části konference se podnikatelé seznámili s dotačními možnostmi pro podnikatelské záměry. Druhá část byla věnována především přípravě projektové žádosti, procesu řízení projektu a finančnímu managementu projektu.

Cílem vzdělávacího cyklu 17 odborných seminářů je seznámení podnikatelů z řad malých a středních podniků s aktuálními možnostmi v novém programovém období 2007–2013. Semináře se soustředí na praktickou stránku procesu podávání žádosti o dotace a informují o veškerých možnostech čerpání evropských fondů.

Semináře jsou bezplatné a proběhnou ve vybraných městech všech krajů ČR. Jsou určeny pro podnikatele z řad malých a středních podniků, členy profes-

ních a zájmových organizací v oblasti malého a středního podnikání a zástupce místní, regionální a krajské správy.

Termíny dalších seminářů:

- 29. 2. – Brno
- 13. 3. – Střední Čechy
- 27. 3. – Karlovy Vary
- 10. 4. – Hradec Králové
- 24. 4. – Ústí nad Labem
- 7. 5. – Ostrava
- 22. 5. – Olomouc
- 5. 6. – Liberec
- 19. 6. – Pardubice
- 26. 6. – Zlín
- 11. 9. – České Budějovice
- 18. 9. – Plzeň
- 2. 10. – Jihlava
- 16. 10. – Střední Čechy
- 30. 10. – Brno
- 13. 11. – Praha

Bližší informace o seminářích podá Michaela Červinková, tel.: 296 646 578, e-mail: akce@komora.cz.

Registrace na www.komora.cz nebo na www.sme-union.cz.

[Tisková zpráva MMR, 22. 2. 2008; dostupné na: <http://www.mmr.cz/slavnostni-zahajeni-cyklu-vzdelavacich-seminaru-o-evropskych-fondech>]

Setkání zástupců MMR a regionálních a místních samospráv

Dne 19. února 2008 se na půdě Ministerstva pro místní rozvoj konalo jednání zástupců MMR se členy Komise pro regionální rozvoj a evropské záležitosti a se zástupci Svazu měst a obcí v rámci přípravy a koordinace aktivit spojených s předsednictvím České republiky v Radě EU.

Setkání se zúčastnil 1. náměstek ministra Jiří Vačkář, náměstek pro řízení úřadu a finanční toky MMR Milan Půček, náměstek pro evropské záležitosti MMR Daniel Toušek, předseda Komise pro regionální rozvoj a evropské záležitosti Roman Línek, za Asociaci krajů hejtman Zlínského kraje Libor Lukáš a další zástupci regionálních i místních samospráv.

1. náměstek Jiří Vačkář na úvod zdůraznil nutnost vytváření spolupráce a partnerství na pravidelných setká-

ních zástupců státní správy a regionální a místní samosprávy. „Nemusíme spolu vždy souhlasit, ale důležité je hledat společné cesty k řešení problémů směrem kupředu, abychom reprezentovali ČR v rámci EU co nejlépe,“ uvedl náměstek Vačkář.

„Je potřeba využít evropské předsednictví k rozvoji regionů a krajů, proto jsme rádi za těsnou spolupráci s Ministerstvem pro místní rozvoj,“ dodal předseda Roman Línek.

Do materiálu „Sektorové priority předsednictví ČR v Radě EU“ byla zařazena s gescí MMR prioritní „Politika hospodářské, sociální a územní soudržnosti“. Náměstek Milan Půček, který má na starosti otázky předsednictví ČR na úrovni ministerstva, přednesl dvě hlavní oblasti, které MMR dostalo do kompetence jako svou agendu v rámci předsednictví. Jedná se o oblast kohezní politiky a oblast veřejných zakázek. Otázky cestovního ruchu a bytová problematika byly pak zařazeny jako další body agendy.

Náměstek Toušek, který má ve své gesci oblast kohezní politiky, na setkání zdůraznil: „Měli bychom využít českého předsednictví k inventuře všech procesů, analýze nástrojů a legislativ kohezní politiky a tím jej využít k posílení regionální politiky na úrovni celé ČR. V neposlední řadě bychom také měli během našeho předsednictví hledat a nalézat společná témata s jinými zeměmi EU.“ Daniel Toušek také uvedl, že kohezní politika není novou politikou a je nutný systémový přístup a stálá diskuse mezi státní, regionální i místní samosprávou. Kohezní politika má za cíl snižování rozdílů mezi úrovní rozvoje jednotlivých regionů a snížení zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů; jejími hlavními nástroji jsou strukturální fondy. Politika hospodářské, sociální a územní soudržnosti zahrnuje především otázku budoucnosti kohezní politiky, aspekt územní soudržnosti a realizaci 1. akčního programu pro implementaci Územní agendy EU.

Hlavními tématy pro oblast veřejných zakázek a koncesí, kterou má na starosti na ministerstvu náměstek minist-

ra Miroslav Kalous, budou veřejné zadávání v oblasti obrany a bezpečnosti, legislativní úprava koncesí a zelené a sociální zadávání.

[Tisková zpráva MMR, 19. 2. 2008; dostupné na: <http://www.mmr.cz/sekani-zastupcu-mmr-a-regionálních-a-místních-samosprav-v-ramci-předsednictví-cr>]

Trilaterální jednání předsednictví Francie – Česká republika – Švédsko k politice soudržnosti

Dne 12. února 2008 se v Bruselu konalo 3. trilaterální jednání tzv. TROI-KY Francie – ČR – Švédsko k politice soudržnosti, kde se konzultovaly příspěvky ke společnému 18 měsíčnímu programu v rámci předsednictví těchto zemí v Radě EU. Za českou stranu se zúčastnili zástupci Ministerstva pro místní rozvoj, za francouzskou stranu zástupci Ministerstva životního prostředí, udržitelného rozvoje a prostorového plánování a ze Švédska zástupci Ministerstva obchodu, energie a komunikací.

Delegace tří po sobě předsedajících zemí na dnešním jednání diskutovaly o tématech společného programu a shodly se na následujících oblastech, jež budou jejich země v rámci svých předsednictví zdůrazňovat:

1. Implementace Prvního akčního programu Územní agendy EU
2. Budoucnost kohezní politiky po roce 2013
3. Důsledky a význam začlenění územní soudržnosti do Lisabonské smlouvy

Klíčovými oblastmi zájmu předsednictví České republiky je konkurenceschopnost a otevřenost, postavení Evropy jako globálního partnera, udržitelný rozvoj, bezpečnost a svoboda. V návaznosti na motto českého předsednictví „Evropa bez bariér“ bude Česká republika klást důraz na to, aby debata o budoucnosti kohezní politiky reflektovala všechny její aspekty – sociální, hospodářskou a územní soudržnost a reagovala na nové výzvy (globalizace, efektivní a alternativní energie, klimatické změny, demografický vývoj) a specifické téma v rámci aspektu územní soudržnosti – urbánní problematiku. Účastníci

jednání se také dohodli na tom, aby kohezní politika řešila i nadále problémy disparitních regionů.

Lisabonská smlouva podepsaná zástupci členských států v prosinci 2007 rozšiřuje politiku soudržnosti o aspekt územní soudržnosti. Komise předloží v září 2008 Zelenou knihu o územní soudržnosti, která přinese shrnutí výstupů a průběhu dosavadních diskusí a zároveň určí budoucí strukturu pokračující debaty o obsahu a vazbách tohoto nového institutu. Tři předsedající země se shodly na nutnosti vést a koordinovat debatu o územní soudržnosti EU v úzké spolupráci s Komisí.

Na základě tohoto kola konzultací Česká republika zpracuje závěrečné návrhy příspěvků ke společnému programu TROIKY a odešle je do Bruselu.

[Tisková zpráva MMR, 12. 2. 2008; dostupné na: <http://www.mmr.cz/trilateralni-jednani-predsednictvi-francie-ceska-republika-svedsko-k-politice-soudrznosti>]

Otevření inovačního centra a podnikatelského inkubátoru v Praze

V lednu 2008 bylo v Praze slavnostně otevřeno inovační centrum a podnikatelský inkubátor, jejichž zřízení bylo spolufinancováno za pomoci evropských peněz.

Dne 9. ledna 2008 bylo v Praze slavnostně otevřeno inovační centrum

a podnikatelský inkubátor, jejichž zřízení bylo spolufinancováno za pomoci evropských peněz, konkrétně z programu JPD2 – Jednotný programový dokument Praha Cíl 2. Z celkové plánované ceny realizace projektu necelých 168 mil. Kč činí příspěvek ze strukturálních fondů EU 71 mil. Kč. Program JPD2, spravovaný Ministerstvem pro místní rozvoj, evidoval k 7. lednu 2008 celkem 89 projektů ve fázi realizace a 186 ukončených projektů.

Hlavním cílem projektu Inovační centrum a podnikatelský inkubátor (ICPI) je podpora podnikatelských aktivit nových i již existujících malých inovačních firem, převážně orientovaných na oblast strojírenské energetiky, alternativních zdrojů energie a na inovace služeb podporujících průmyslovou produkci firem.

Důležitým přínosem projektu bude umožnění vzniku nových, inovačně zaměřených firem, podpora firem v raném stadiu jejich rozvoje včetně poskytování specializovaných podnikatelských služeb všem inkubovaným firmám. Dalším pozitivním efektem bude nárůst nových pracovních míst s vysokou kvalifikační úrovní. Projekt příznivě ovlivní konkurenceschopnost a ekonomickou výkonnost Prahy, podpoří rozvoj a aplikaci znalostních technologií s využitím vysoké úrovně kvalifikace pracovní síly v Praze v ob-

lasti inovací výrobků. Přínosem projektu bude také aktivní podíl ICPI na restrukturalizaci průmyslových areálů v Praze 9. Hlavní aktivitou projektu je podnikatelský inkubátor poskytující základní podnikatelské služby inkubovaným firmám včetně ekonomicky výhodného pronájmu prostor. Výrazným přínosem pro umístěné firmy bude možnost spolupráce s ČKD Nové Energo, a.s. jako silným průmyslovým partnerem nabízejícím jim své technologické zázemí. Tyto aktivity budou podpořeny partnerstvím místní samosprávy, úzkou spoluprací s Fakultou elektrotechnickou ČVUT, s Hospodářskou komorou hl. m. Prahy a institucemi VaV. Doplňkovou aktivitou je stavební rekonstrukce průmyslového objektu ČKD Nové Energo na podnikatelský inkubátor včetně kancelářských prostor pro servisní činnost inkubátoru a inovačního centra. Cílem projektu tedy je vybudovat ICPI, které budou také plnit funkci centra pro pokročilé technologie s komplexním systémem služeb pro podnikatele. Centrum je realizováno jako polyfunkční budova s celkovou plochou 4 275 m² podlahové plochy, z čehož bude 2290m² pronajímáno malým a středním podnikům orientovaným na pokročilé technologie v sektorech definovaných ICPI.

[Tisková zpráva MMR, 7. 1. 2008; dostupné na: <http://www.mmr.cz/otevreni-inovacniho-centra-a-podnikatelskeho-inkubatoru-v-praze-za-podpory-eu>]